

De eerste Talent en Elite Referee Manager ooit begint maandag 5/8 bij de KBVB aan z'n nieuwe job. De ex-topref heeft een plan klaar om Belgische scheidsrechters te begeleiden.

Opleiding, Begeleiding, Coaching

Je laatste wedstrijd dateert alweer van december 2011. Mis je de adrenaline niet?

In het begin wel, nu niet meer.

Ik heb geleerd om rustig te leven en voel geen stress. Ik ga lopen wanneer ik er zin in heb. Of fietsen of met de vespa rijden. Het zwarte gat heb ik dus niet gezien. Eigenlijk ben ik nu uit m'n cocon gekropen, want daar leef je toch in. Het was kunstmatig.

En nu ook een nieuwe job. U begint officieel als Elite Referee Manager. Wordt Frank De Bleckere nu een bobo?

Neen, ik ga tussen onze arbiters lopen. Wat ik gedaan heb op het terrein wil ik overbrengen op onze jongens. Zeker in het begin van hun carrière hebben ze veel begeleiding nodig want net dan zitten ze met de meeste vragen.

Jouw functie is nieuw dus er is geen voorbeeld om te volgen.

We hebben wel al een draaiboek opgesteld. Je kent het ABC van het voetbal? Wel bij mij zal het OBC van de arbitrage worden: opleiding, begeleiding, coaching. Jongens op korte tijd een bagage geven zodat ze vlugger kunnen overstappen. Ik wil zoveel mogelijk refs bekijken tijdens hun matches en zal op hun trainingen aanwezig zijn. Daarvoor plan ik een ronde van België langs alle provinciale trainingen omdat we daar een bepaalde uniformiteit in willen krijgen. Maar ik zal evengoed naar de trainingen van de elites gaan. Hen corrigeren en helpen. Ook mentaal met individuele gesprekken. Het gaat me niet alleen om scheidsrechters punten te geven maar ook om hen te coachen om te kijken of ze alles beet hebben. Het is een allesomvattend werk waaraan ik m'n persoonlijke touch wil geven.

En die is?

Ervaring! Vroeger werd een wedstrijd bijvoorbeeld vaak op hetzelfde niveau gespeeld.

Nu is dat meer met pieken. En de laatste 15 minuten gebeuren de meeste kritieke fases. Dat is net de periode dat de vermoeidheid begint op te treden. Niet alleen bij de spelers maar ook bij de ref. ik trainde harder dan nodig was om wedstrijden te fluiten enkel en alleen om fris te zitten in dat laatste kwartier. Want als je fysiek moe wordt word je mentaal ook moe; Dan ga je het spel van verder volgen, wordt de afstand groter en de foutenmarge dus ook.

Is er iets dat je deze generatie refs absoluut wil meegeven?

Ik denk dat we op tactisch vlak nog vooruitgang kunnen boeken. Wie in eerste klasse fluit moet weten hoe de teams spelen. Ik maakte fiches van de spelers. Ik wist wie links- en rechts voetig was. Wie nooit de lijn afliep of juist wel. Dit zijn allemaal details maar ze kunnen je wel enorm helpen bij de plaatsing. Je moet weten welke speler ver ingooit om goed te staan. Of wie over een vrijetrapspecialist beschikt want die ploegen zullen meer fouten aan de zestien zoeken. En als een trainer op het einde een vierde invaller inbrengt moet je weten welk type het is.

Met alle respect maar daar hebben nog geen enkele Belgische ref over horen praten.

Zelf heb ik het geleerd van Collina op het EK 2004. Ik hoorde hem tegen zijn assistenten zeggen: als de speler de bal krijgt zal hij daar naartoe gaan en dan moet ik daar gaan staan. Vanaf dan ben ik ook zo gaan werken. Voorbereiding is 50% van je prestatie. Dat is al veel. De rest moet je op je laten afkomen. Met zo'n voorbereiding sta je mentaal sterk aan de aftrap. En als je mentaal sterk staat heb je vertrouwen, wat je ook uitstraalt. Straal je dat uit dan voelen de spelers zich ook comfortabel. Het hangt allemaal aan elkaar.

Daarvoor heb je persoonlijkheden nodig en die missen we momenteel toch in de arbitrage

Het heeft echt veel met zelfvertrouwen en ervaring te maken. Je ziet gewoon of iemand goed in z'n vel zit. Dat kan zowel privé als op het werk zijn. Dan neem je dat automatisch mee. Ik zal nu moeten aanvoelen hoe dat zit bij onze refs. In ieder geval zeg ik altijd: als je er niet 100% bent voor een wedstrijd moet je afbellen. Dat kan zowel mentaal als fysiek zijn. 99% is gewoon niet voldoende.

Kunnen ze jou dan bellen voor problemen met hun vrouw?

Privé moete ze het eerst zelf oplossen. Ik kan enkel op voetbaldomein helpen. Maar als een jongen van tweede naar eerste komt vraag ik altijd: Kan je het combineren met je job? En staat je vrouw achter je carrière? Dit speelt allemaal een belangrijke rol. Je mag dit niet onderschatten. Ik heb gemerkt dat sommige talenten er niet komen door één van die twee factoren-werk of privé-en dan is dat wel heel jammer.

Ze mogen al niet meer op restaurant gaan na een match en moeten ook vroeger naar huis.

Dat zullen hun vrouwen dan wel heel graag horen.

In het hedendaagse voetbal heeft een ref rust nodig na de wedstrijd. Ik wou altijd het liefst zo vlug mogelijk naar huis. Je moet daar geen 2 of 3 uur aan tafel zitten. Om over wat te praten? In Nederland kregen we gewoon een sandwich in de kleedkamer. Die cultuur van op restaurant gaan was typisch iets Belgisch. Maar onze toprefs zijn zich daar heel bewust van. De rest zien we wel.

Nu je toch over Nederland begint. De uitwisseling is zo goed als stopgezet. Willen de Nederlanders onze refs niet meer?

We hebben onze toprefs nodig in eigen land. De clubs vragen dat ook. Daarom laten we nu nog enkel onze jonge talenten proeven van de eerste divisie.

De eisen die aan refs gesteld worden, liggen alsmáar hoger. Onze Belgische nummer één Serge Gumienny zei onlangs dat de combinatie werk- arbitrage de limiet is.

Klopt. Ik had het geluk dat m'n werkgever een ex-scheidsrechter was. Ik kreeg dus carte blanche. Ik werkte in de voormiddag en trainde van twaalf tot drie om daarna nog eens twee uur te werken. Om half zes was ik thuis terwijl de meeste jongens dan nog aan hun training moeten beginnen. Stel je voor: putje winter, zonder licht. En thuiskomen als de kinderen slapen. Dat is de realiteit en is een moeilíjk oefening.

En nu?

We moeten die professionele weg op. Er zijn 16 teams in de JPL. Wij noemde onszelf het zeventiende team maar zijn dan wel het enige team die niet professioneel werkt. De toparbiters in Nederland zijn bijvoorbeeld ingeschreven bij de bond. Zij gaan naar scholen om lezingen te geven wat belangrijk is voor de rekrutering. In de namiddag zijn ze vrij om te trainen en zich voor te bereiden. Zo gaat het ook in Scandinavië. Zelfs in Polen werkt het met profs.

Op het WK in Brazilië zouden er enkel professionele refs fluiten?

Dat zou kunnen. Een WK is drie jaar voorbereiding. Als er één gedaan is maken ze een jaar nadien al een voorselectie van 58 om uiteindelijk nog met 20 over te blijven. Ik kan me wel inbeelden dat de refs die erbij zitten zich idd professioneel voorbereiden. Maar het is ook niet eenvoudig. Elke Belgische ref heeft op dit moment een job. Gaan ze die opgeven om prof te worden? Dat weet ik ook niet. En hoe lang geef je hen dan een contract? Wat na een minder seizoen? Maar goed als het in andere landen kan moeten wij het ook bekijken.

Het is een van jouw taken om onze refs weer op Europees niveau te krijgen. Zit er bij de huidige lichting potentieel om door te groeien?

Zeker, al kan ik in mijn functie geen namen noemen. We hebben een goede lichting van jongens tussen de 24, 25, 26 jaar. Maar het zal tijd in beslag nemen want bij de UEFA moet je eerst verschillende groepen doorlopen. Daar kan ik hen niet bij helpen.

Wat zijn de grootste fouten?

Je kan niet alles zien. Maar bij wedstrijdbepalende fases moet je foutenmarge zeer klein zijn. Dus in de strafschopegebieden moeten ze aanwezig zijn. Die fases worden dan ook met een vergrootglas bekeken. De tussenzone is de grijze zone. Dat is management, want waar worden de meeste rode kaarten getoond? Op het middenveld. Spelers gaan niet serieus tackelen voor het strafschopegebied dus expect the unexpected. Kijk maar naar Timmy Simons. Waar was het? Ongeveer op de middenlijn bij een slechte balcontrole. Dat zijn fases waarbij de concentratie heel belangrijk is. Pas op, toegeven dat je een verkeerde beslissing gemaakt hebt dat is niet erg hé! Het kan net voor meer begrip zorgen. Soms kan je het ook gewoon niet zien. Ik kan je zeggen dat ik acht jaar met dezelfde assistenten heb gewerkt. Ik herhaalde telkens opnieuw de instructies voor elke wedstrijd tot vervelens toe. En soms stopte ik dan na vijf minuten en vroeg hen om verder te doen. Zo wist ik of ze geconcentreerd waren. We hielde elkaar scherp tijdens een match. Als er de laatste 2 minuten nog een counter viel riepen ze: komop Frank, lopen je zit er te ver af. Wel dan ga je

automatisch harder lopen. Ze konden ook meevolgen wat ik zei tegen de spelers en wat de spelers tegen mij zegden. Af en toe riepen ze dan: rustig blijven, het is niet het moment. Hou je focus. Zijn dat nu belangrijke dingen? Neen maar dat zijn wel superbelangrijke details die het verschil kunnen maken. Mijn grote probleem was om 90 minuten lang geconcentreerd te blijven. Zeker in het begin van m'n carrière had ik altijd wel een dipje tijdens de wedstrijd. Vooral in matches waarvan ik dacht dat ik alles goed onder controle had liep ik niet altijd meer op de juiste plaats. En soms was ik erbij en soms ook niet. Dat hen ik moeten leren.

De scheidsrechters kregen alvast meer loon. Nochtans zei ex- topref Frans Van Den Wijngaert dat ze beter eerst zouden presteren en dan meer verdienen.

Ik sta volledig achter de loonsverhoging. Het voetbal is zoveel veranderd. Je moet mee met dat professionele gedoe. Het is goed dat we nu een inhaalbeweging maken.

Als ik dat zo hoor zal je nog meer weg zijn dan vroeger. Zoveel werk!

Ik ben daar heel zeker van. Ik ben geen mens om stil te zitten. Je blijft maar jong door actief te zijn.

